

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 205

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 aprilie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 71 din 21 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865	2–3
Decizia nr. 73 din 21 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865	4–5
Decizia nr. 74 din 21 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865	5–7
Decizia nr. 144 din 7 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	8–10
Decizia nr. 169 din 19 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	10–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
140. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unei părți de imobil aflate în administrarea Ministerului Educației Naționale pentru Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microtehnologie — IMT București și pentru actualizarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	12–13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
186. — Decizie pentru eliberarea doamnei Floarea Șerban din funcția de secretar de stat pentru armamente la Ministerul Apărării Naționale	14
187. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 111/2013 privind desemnarea reprezentanților Guvernului României în cadrul Consiliului Național Tripartit pentru Dialog Social	14
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE	
Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2012, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Popular Maghiar din Transilvania	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 71

din 21 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 alin. 1 și art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Andrei Pîrjol Stoica în Dosarul nr. 1.350/274/2012 al Judecătoriei Orșova, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.501D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției a depus cerere de renunțare la judecarea excepției.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a cererii de renunțare la judecarea excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la prevederile art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Curtea, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea de renunțare la judecarea excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile criticate nu sunt de natură a contraveni normelor constituționale și europene invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.350/274/2012, **Judecătoria Orșova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 alin. 1 și art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Andrei Pîrjol Stoica într-o cauză având ca obiect soluționarea, prin ordonanță președințială, a unei cereri de acordare a unei servituți de trecere spre un imobil învecinat cu cel al autorului excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că reglementarea prin dispozițiile art. 581 alin. 1 și art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865 a unor proceduri speciale prin care instanțele de judecată pot ordona măsuri vremelnice în cazuri grabnice, precum și a căilor de atac împotriva ordonanței președințiale încalcă valori supreme statuate prin Legea fundamentală, precum dreptul de

proprietate, aducând, totodată, atingere și dreptului la un proces echitabil, reglementat prin art. 6 din Convenție.

Judecătoria Orșova opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele criticate nu încalcă dreptul la apărare și nici principiul garantării și ocrotirii dreptului de proprietate și că posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale sau a contestării executării ei este un argument în plus în susținerea constituționalității acestora. Se mai arată că, prin procedura ordonanței președințiale, caracterizată prin urgență, se oferă părților interesate posibilitatea de a se adresa justiției cu respectarea garanțiilor și regulilor procedurale pe care le presupune dreptul la un proces echitabil.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul acesteia invocă dispozițiile constituționale pretins încălcate fără a motiva contrarietatea dintre acestea și textele criticate. Pe fondul excepției, se arată că prevederile art. 581 alin. 1 și art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865 creează persoanelor vătămate în drepturi legitime o posibilitate în plus de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, pentru a evita vătămarea gravă a unor drepturi prin întârzierea soluționării litigiilor, facilitând, în acest fel, accesul liber la justiție. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 9 din 12 ianuarie 2010, nr. 248 din 17 februarie 2011 și nr. 607 din 12 mai 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 alin. 1 și art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 24 februarie 1948, care au următorul cuprins:

— Art. 581 alin. 1: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*”;

— Art. 582: „*Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*”

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei cuantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.”

Curtea reține că prevederile art. 581 alin. 1 și art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865, care constituie, conform încheierii de sesizare, obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, se regăsesc la art. 996 alin. (1) și, respectiv, art. 999 din Codul de procedură civilă în vigoare la data pronunțării deciziei, într-o formulare similară.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea, având în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit căroră „dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a reținut că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, dar și că litigiul în cadrul căruia această excepție a fost invocată a fost soluționat prin pronunțarea unei hotărâri definitive și prin aplicarea în speță a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865, reține că textele legale anterior referite vor constitui obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate.

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 125 alin. (3) cu privire la statutul judecătorilor, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității

prevederilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, prin mai multe decizii, ca de exemplu, Decizia nr. 710 din 31 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 6 septembrie 2011, Decizia nr. 599 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 6 iulie 2010, și Decizia nr. 645 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 27 iulie 2009, prin care a reținut că textele criticate instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic, a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Totodată, Curtea a constatat că prin procedura de urgență instituită nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Referitor la constituționalitatea prevederilor art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, Curtea a pronunțat, de asemenea, numeroase decizii, printre care Decizia nr. 1.053 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 8 septembrie 2011, Decizia nr. 1.394 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 25 ianuarie 2012, prin care a reținut că posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

În fine, prin Decizia nr. 1.293 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 23 noiembrie 2011, Curtea a reținut că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, astfel că legiuitorul, în virtutea art. 61 din Constituție, este cel abilitat să reglementeze competența și procedura de judecată, stabilind cadrul organizatoric și funcțional în care se realizează accesul liber la justiție, dreptul la apărare și folosirea căilor de atac, și nu instanța de contencios constituțional.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și art. 582 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Andrei Pîrjol Stoica în Dosarul nr. 1.350/274/2012 al Judecătoriei Orșova.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 73

din 21 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1
din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Ionel Varogea în Dosarul nr. 1.572/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.537D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie și arătând că nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.572/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 alin. 1 din vechiul Cod de procedură civilă**, excepție ridicată de Ionel Varogea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că, întrucât art. 284 din Codul muncii stabilește competența de soluționare a conflictelor de muncă în favoarea tribunalului în a cărui circumscripție își are domiciliul sau reședința reclamantul și din moment ce la stabilirea acestei competențe a fost avută în vedere tocmai facilitarea liberului acces la justiție al salariaților, în condițiile în care titlul executoriu este emis de instanța în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința reclamantul, este nedrept ca executarea să se facă la sediul debitorului sau al terțului propriu. Se mai arată că sediul S.C. Petrom S.A. este unic, fiind situat în București, motiv pentru care toți salariații creditorii sunt obligați să se deplaseze în această localitate pentru a obține plata creanțelor pe care le dețin. Totodată, se susține că, prin textele criticate, sunt favorizate organele de executare silită de la sediul debitorului, adică din București.

Judecătoria Sectorului 1 București opinează că dispozițiile criticate sunt constituționale, arătând că acestea nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție, întrucât se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de

ipoteza art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, fără nicio distincție pe criterii arbitrare. Se susține, de asemenea, că textele criticate nu limitează accesul liber la justiție, necontravenind prevederilor art. 21 din Constituție și nici celor ale art. 6 din Convenție, întrucât acestea stabilesc competența materială și teritorială în vederea soluționării cererii creditorului de înființare a proprietății și că, în acest sens, creditorul are posibilitatea de a alege între două birouri execuționale deopotrivă competente, cel de la domiciliul sau de la sediul debitorului și, respectiv, cel de la domiciliul sau de la sediul terțului propriu.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 24 februarie 1948, care au următorul cuprins: „*Poprirea se înființează la cererea creditorului, de executorul judecătoresc de la domiciliul sau sediul debitorului ori de la domiciliul sau sediul terțului propriu.*”

Curtea reține că prevederile art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, care constituie, conform încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate supuse analizei se regăsesc la art. 781 alin. 1 din Codul de procedură civilă, într-o formulare similară.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea, având în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit căroră „*dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silită începute după intrarea acestuia în vigoare*”, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a reținut că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, dar și că judecarea

litigiului în cadrul căruia această excepție a fost invocată a fost continuată după data sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, fiind aplicate în speță a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, reține că textele legale anterior referite vor constitui obiectul prezentei excepții.

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) cu privire la accesul liber la justiție, precum și dispozițiilor art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, prin numeroase decizii, ca de exemplu, Decizia nr. 473 din 8 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2012, Decizia nr. 273 din 21 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 aprilie 2006, și Decizia nr. 102 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2011, prin care a reținut că textul de lege criticat stabilește competența materială și teritorială pentru soluționarea cererii creditorului de înființare a popririi. Astfel, legea atribuie competența materială de a dispune înființarea popririi executorului judecătoresc, creditorul având a alege între două birouri execuționale deopotrivă competente, cel de la domiciliul sau sediul

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Ionel Varogea în Dosarul nr. 1.572/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 74

din 21 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Comercială A&S International 2000 — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.393/98/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.555D/2012.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocați cu delegație la dosar, dl Valeriu Călin Toma și dl Adrian Luțu din cadrul Baroului București, și se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei partea Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură A.P.I.A. București a depus note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentanților autorului excepției, care pun concluzii de admitere a acesteia. Se arată că dispozițiile art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865, reluate prin art. 67 alin. (4) din Codul de procedură civilă în vigoare, au fost, de fapt, abrogate implicit prin intrarea în vigoare a Constituției României, întrucât aparțin unei reglementări mult mai vechi, respectiv unei legi preconstituționale, care nu respectă exigențele asigurării accesului liber la justiție și a dreptului la apărare al persoanei. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 293 din 1 iulie 2004. Se susține, de asemenea, că, odată admisă cererea de intervenție, intervenientul dobândește deplinătatea drepturilor procesuale garantate de normele procesual civile și este ocrotit de prevederile art. 21 din Constituție. Prin urmare, este firesc ca intervenientul să aibă dreptul de a promova căile de atac pe care le are la dispoziție partea în favoarea căreia a intervenit, chiar dacă aceasta din urmă nu înțelege să se prevaleze de respectivele căi de atac.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă reia și întărește soluția legislativă potrivit căreia cererea de intervenție este una accesorie, motiv pentru care situația intervenientului este una ce urmează celei a părții în favoarea căreia intervine, chiar și în privința căilor de atac pe care le poate formula. Se subliniază faptul că în același sens este și practica Curții Constituționale, făcându-se trimitere la Decizia nr. 394 din 26 aprilie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 3.443 din 4 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.393/98/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Societatea Comercială A&S International 2000 — S.R.L. din București, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că în cazul intervenției accesorii, ce urmărește apărarea unui interes propriu, care, de altfel, este necesar pentru admiterea cererii de intervenție, art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865 îngrădește autonomia procesuală și încalcă liberul acces la justiție și dreptul la apărare, prin suprimarea dreptului de a formula orice cale de atac de către intervenient, în măsura în care partea în favoarea căreia intervine nu promovează, ea însăși, acea cale de atac. Se arată că, în acest fel, intervenienților nu le sunt asigurate efectiv drepturile prevăzute la art. 21 și 24 din Constituție, aceste

persoane nebeneficiind, astfel, de autonomie procesuală și de posibilitatea de a-și apăra, după cum cred de cuviință, drepturile, libertățile și interesele legitime.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal opinează că dispozițiile criticate sunt constituționale, arătând că principiul liberului acces la justiție, așa cum este reglementat la nivel constituțional și european, presupune posibilitatea supunerii cererilor, respectiv a apărărilor, judecării instanțelor competente, fără să garanteze, însă, existența unor căi de atac împotriva hotărârilor astfel pronunțate. Se arată, de asemenea, că, potrivit dispozițiilor art. 125 alin. (3) și art. 128 din Constituție, procedura de judecată este stabilită prin lege, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, arătând că intervenția în interesul unei alte persoane este menită să sprijine drepturile părții în litigiu în favoarea căreia se intervine, dar nu presupune îndeplinirea de acte și fapte în locul acesteia. Se arată că, pentru acest motiv, intervenientul nu poate promova căi de atac, dacă partea pentru care intervine nu formulează, ea însăși, acele căi de atac. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 394 din 26 aprilie 2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 din vechiul Cod de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Apelul sau recursul făcut de cel care intervine în interesul uneia din părți se socotește neavenit, dacă partea pentru care a intervenit nu a făcut ea însăși apel sau recurs.”*

Curtea reține că prevederile art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865, care constituie, conform încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate supuse analizei, se regăsesc la art. 67 alin. (4) din Codul de procedură civilă în vigoare la data pronunțării prezentei decizii, într-o formulare similară.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea, având în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit căroră „dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a reținut că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, dar și că litigiul în cadrul căruia această excepție a fost invocată a fost soluționat prin pronunțarea unei hotărâri definitive, cu aplicarea în speță a dispozițiilor art. 56 din vechiul Cod de procedură civilă, reține că textele legale anterior referite vor constitui obiectul prezentei excepții.

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) cu privire la accesul liber la justiție și ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Dispozițiile art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt norme preconstituționale ce au fost preluate de către legiuitor la art. 67 alin. (4) din Codul de procedură civilă în vigoare. Prin urmare, Curtea constată că textele criticate nu pot fi considerate abrogate implicit prin dispozițiile art. 154 alin. (1) din Constituție, motiv pentru care nu poate fi reținută critica autorului excepției referitoare la inaplicabilitatea acestora.

De altfel, prin Decizia nr. 498 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 28 iunie 2012, Curtea a statuat că, întrucât dispozițiile legale atacate ca neconstituționale sunt anterioare Constituției, se ridică problema abrogării acestora, în temeiul art. 154 alin. (1) din Constituție, dar că această funcție abrogativă a Constituției nu se impune prin ea însăși, ci presupune confruntarea dintre Constituție și dispoziția legală anterioară, pentru a face aplicarea principiului

lex posterior derogat priori și a asigura supremația Constituției asupra actelor inferioare. Astfel, Curtea a arătat că această confruntare nu reprezintă altceva decât o formă a controlului de constituționalitate, dar că, fiind vorba și de o problemă a aplicării legii în timp, această formă a controlului de constituționalitate, și numai ea, este și la îndemâna organelor care aplică legea, respectiv a instanțelor judecătorești.

II. Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, prin numeroase decizii, ca de exemplu, Decizia nr. 394 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012, Decizia nr. 1.024 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 21 septembrie 2011, și Decizia nr. 628 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007, reținând că, prin dispozițiile criticate, nu se limitează drepturile părților și nici ale intervenienților, deoarece nimic nu îi împiedică pe aceștia să se adreseze instanțelor judecătorești, să folosească toate mijloacele de apărare prevăzute de lege și să beneficieze de garanțiile procesului echitabil.

Curtea a mai reținut că intervenția în interesul altei persoane, având caracter accesoriu în raport cu cererea principală (formulată de partea în interesul căreia s-a făcut intervenția), permite unei persoane să se alăture și să susțină interesele unei părți aflate într-un litigiu pentru a întări poziția acesteia din urmă. Prin urmare, intervenția în interesul altei persoane este menită să sprijine reclamarea și realizarea drepturilor unei părți din litigiu, dar nu să îndeplinească acte și fapte în locul titularului parte în proces, din moment ce intervenientul nu poate invoca un interes propriu. Din acest motiv, textul criticat stabilește cu rigoare că nu poate fi primit apelul sau recursul făcut de către un intervenient în interesul altuia și introdus în locul apelului sau al recursului celui pentru care s-a făcut intervenția.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Comercială A&S International 2000 — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.393/98/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 144

din 7 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ilie Guță în Dosarul nr. 1.766/1.259/2010* al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.601D/2012.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că textul de lege criticat încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi, deoarece prevede obligarea părții la plata taxelor judiciare de timbru, în situația în care instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare constată că în fazele procesuale anterioare aceasta nu a fost plătită în cuantumul legal, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu. Se arată că, în faza procesuală a căilor de atac, justițiabilul nu a cunoscut valoarea taxei judiciare de timbru încă de la sesizarea instanței de judecată, când avea posibilitatea să își retragă cererea. În cazul judecării în primă instanță, însă, justițiabilii au posibilitatea să opteze, în funcție de posibilitățile financiare de care dispun, între a nu plăti taxa judiciară de timbru, cu sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată, sau a continua procesul, plătind taxa judiciară de timbru în cuantumul stabilit. Depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată că situațiile prezentate de autorul excepției de neconstituționalitate nu sunt analoage, astfel încât soluțiile legislative incidente sunt diferite. Arată că legea prevede posibilitatea părții care a căzut în pretenții de a solicita o reeșalonare a plății taxelor de timbru și a cheltuielilor de judecată, în cadrul unei contestații la executare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 64/A-C din 21 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.766/1.259/2010*, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție**

ridicată de Ilie Guță într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni revocatorii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederea legală criticată instituie un tratament juridic discriminatoriu între justițiabili în ceea ce privește plata taxei judiciare de timbru. În acest sens, se arată că, în cazul judecării în primă instanță, justițiabilii au posibilitatea să opteze, în funcție de posibilitățile financiare de care dispun, raportate la scopul urmărit prin declanșarea procesului judiciar, între a nu plăti taxa judiciară de timbru, cu sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată, sau a continua procesul, plătind taxa judiciară de timbru în cuantumul stabilit.

Dimpotrivă, în cazul în care instanța de judecată investită cu soluționarea unei căi de atac constată că prima instanță a stabilit un cuantum mai mic al taxelor de timbru, obligă partea căzută în pretenții la achitarea taxelor judiciare de timbru în cuantumul stabilit de instanța superioară, fără a exista posibilitatea de a opta pentru neplata acestora și renunțarea la judecată, ceea ce contravine, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, și principiului constituțional referitor la ocrotirea proprietății private.

De asemenea, se mai susține că prevederea legală criticată instituie un tratament juridic inegal între stat, pe de o parte, și părțile unui proces civil, pe de altă parte, deoarece statul beneficiază de un control al cuantumului taxelor judiciare de timbru, exercitat din oficiu de către instanța investită cu soluționarea unei căi de atac, în vreme ce părțile unui proces judiciar pot cere doar reexaminarea acestora, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, la aceeași instanță.

Se solicită eliminarea prevederilor legale criticate, astfel încât taxa judiciară de timbru să fie stabilită sau, eventual, reexaminată de prima instanță de judecată, fără a putea exista posibilitatea modificării cuantumului acesteia pe tot parcursul judecării procesului, cu excepția cazului în care se modifică obiectul sau se majorează valoarea obiectului cererii de chemare în judecată.

Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că obligația justițiabililor de a plăti taxele cererilor formulate în justiție este în concordanță cu îndatorirea cetățenilor de a contribui prin taxe și impozite la suportarea cheltuielilor publice, fără ca prin aceasta să fie încălcat principiul egalității în drepturi, având în vedere că această obligație revine tuturor celor care se adresează justiției, excepțiile fiind strict prevăzute de lege.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, arătând că acestea se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată prin ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, în acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu hotărârea pronunțată în Cauza *Marcks împotriva*

Belgiei. Astfel, reglementarea legală criticată exprimă opțiunea legiuitorului, în considerarea situației obiectiv diferite în care se află anumite categorii de justițiabili. În ceea ce privește susținerile privind tratamentul preferențial instituit prin norma legală criticată, în favoarea intereselor statului, arată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție consacră numai egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, raporturile juridice dintre stat și cetățean nefiind raporturi de egalitate, ci de drept public. Prevederea legală criticată nu contravine protecției constituționale a proprietății private, cu atât mai mult cu cât art. 1 paragraful 2 cuprins în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale acordă dreptul statelor de a adopta legile necesare pentru a asigura plata impozitelor, a altor contribuții sau a amenzilor, astfel încât textul de lege criticat instituie obligația justițiabilului de a plăti taxele judiciare de timbru stabilite de către instanța de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, potrivit căreia: „(5) *În situația în care instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare constată că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, va dispune obligarea părții la plata taxelor judiciare de timbru aferente, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu. Executarea silită a hotărârii se va efectua prin organele de executare ale unităților teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor Publice în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul, potrivit legislației privind executarea silită a creanțelor bugetare.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și a autorităților publice, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, art. 124 alin. (2) referitor la caracterul unic, imparțial și egalitar al justiției și art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept*, art. 18 — *Limitarea folosirii restrângerii drepturilor* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la aceeași convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În ceea ce privește constituționalitatea obligației de plată a taxelor judiciare, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod constant, statuând că accesul liber la justiție nu presupune gratuitatea acesteia și nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să

contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție, în acord și cu dispozițiile art. 56 din Legea fundamentală, potrivit căreia cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii, la cheltuielile publice.

De asemenea, Curtea a constatat că atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție. Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora (a se vedea, cu titlu exemplificativ, deciziile nr. 87 din 27 februarie 2003, nr. 155 din 17 martie 2005, nr. 925 din 18 octombrie 2007, nr. 1.306 din 2 decembrie 2008, nr. 808 din 19 mai 2009, nr. 390 din 13 aprilie 2010 sau nr. 569 din 3 mai 2011, nr. 387 din 9 mai 2005, nr. 786 din 20 noiembrie 2007, nr. 873 din 23 decembrie 2008, nr. 428 din 23 iunie 2009, nr. 332 din 19 mai 2010 și, respectiv, nr. 465 din 4 iulie 2011).

În prezenta cauză, autorul excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că textul de lege criticat instituie un tratament juridic discriminatoriu între justițiabili în ceea ce privește plata taxei judiciare de timbru, deoarece se poate renunța la plata acestei taxe doar în fața primei instanțe de judecată, cu consecința anulării cererii de chemare în judecată, în vreme ce, în cadrul soluționării unei căi de atac, achitarea taxei judiciare de timbru de către partea căzută în pretenții este obligatorie.

Potrivit textului de lege criticat, atunci când constată că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare va dispune obligarea părții care a căzut în pretenții la plata taxelor judiciare de timbru aferente, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu.

Curtea constată că obligativitatea achitării taxelor judiciare de timbru, fără a mai exista posibilitatea neîndeplinirii acestei obligații de plată, cu consecința anulării acțiunii sau a cererii, este rezultatul firesc al derulării procesului, fiind echitabil ca, la finalul unui proces judiciar, partea care a căzut în pretenții să fie obligată la plata taxelor judiciare de timbru, ca expresie a contribuției justițiabilului la realizarea serviciului public al justiției, în acord cu obligația constituțională reglementată prin art. 56 din Legea fundamentală. Din acest punct de vedere este evident că persoana care nu a beneficiat de realizarea actului de justiție, renunțând la declanșarea procesului judiciar, prin neplata taxelor judiciare de timbru aferente, se află într-o situație juridică diferită de cea a justițiabilului care a fost implicat în proces, beneficiind de examinarea cauzei sale sub aspectele legalității și temeiniciei de către o instanță de judecată, inclusiv în cadrul soluționării căilor de atac, astfel încât și regimul juridic al plății taxelor judiciare de timbru nu poate fi decât diferit.

Instanța de judecată controlează, din oficiu, cuantumul taxei judiciare de timbru, obligând partea să plătească valoarea acesteia, fie în cuantum fix, în cazul cererilor neevaluabile în bani, fie în cuantumul stabilit în funcție de valoarea obiectului cererii, în situația cererilor evaluabile în bani. Din acest punct de vedere, Curtea constată că neplata acțiunii este o cerință imperativă a legii, judecătorul neputând soluționa o cerere fără a constata în prealabil valabilitatea efectuării plății taxei de timbru aferente valorii obiectului cererii de chemare în judecată.

Autorul excepției mai susține că prevederea legală criticată instituie un tratament juridic inegal între stat, pe de o parte, și părțile unui proces civil, pe de altă parte, deoarece statul beneficiază de un control al cuantumului taxelor judiciare de

timbru, exercitat din oficiu de către instanța investită cu soluționarea unei căi de atac, în vreme ce părțile unui proces judiciar pot cere doar reexaminarea acestora, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, la aceeași instanță.

În legătură cu acest aspect, Curtea constată că, în acord cu jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 215 din 7 decembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 27 martie 2000, principiul constituțional al egalității în drepturi privește egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, și nu se referă la egalitatea acestora cu autoritățile publice.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (5) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ilie Guță în Dosarul nr. 1.766/1.259/2010* al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 169

din 19 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Marcela Bălan, Viorica Lucreția Pușcău, Dorina Marișescu, Marius Izvernariu, Tinela Izvernariu, Simona Radu, Marcel Strachină și Relu Dracea în Dosarul nr. 1.326.1/30/2007* al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 51D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierea din 8 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.326.1/30/2007*, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Marcela Bălan, Viorica Lucreția Pușcău, Dorina Marișescu, Marius Izvernariu, Tinela Izvernariu, Simona Radu, Marcel Strachină și Relu Dracea într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt neconstituționale, deoarece prin suspendarea cauzei sunt imposibile includerea creditorilor în masa credală și obținerea unei hotărâri judecătorești care să stabilească o creanță certă, lichidă și exigibilă și totodată îi împiedică să obțină un titlu într-un termen rezonabil. În aceste condiții, nu mai există posibilitatea reală de îndestulare a creanței, întrucât averea debitorului poate fi lichidată între timp. Acest fapt duce și la o discriminare în raport cu alte persoane care au beneficiat de astfel de despăgubiri, deși s-au aflat în situații similare.

Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale opinează în sensul că dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 și art. 21, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu critici și prevederi constituționale similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 842 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 11 decembrie 2012.

Cu acel prilej, Curtea a observat că măsura stabilită prin textul de lege criticat se justifică prin natura specială a procedurii

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Marcela Bălan, Viorica Lucreția Pușcău, Dorina Marișescu, Marius Izvernariu, Tinela Izvernariu, Simona Radu, Marcel Strachină și Relu Dracea în Dosarul nr. 1.326.1/30/2007* al Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

prevăzute de Legea nr. 85/2006, procedură care impune crearea unui cadru unitar, colectiv, concursual și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de insolvență.

În aceste condiții, existența unor acțiuni paralele cu procedura concursuală prevăzută de lege ar produce incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce ar face imposibilă evaluarea activului și pasivului averii debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării.

Acest fapt nu poate fi privit ca reprezentând o piedică pentru creditorii de acțiune în vederea realizării drepturilor lor. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 64 din Legea nr. 85/2006, creditorii au posibilitatea că, înscriind creanțele pe care le au în tabelul creanțelor împotriva debitorului, să participe la procedura insolvenței pentru acoperirea creanțelor. În cazul salariaților, drepturile acestora sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanțe de către administratorul/lichidatorul judiciar.

De asemenea, Curtea nu a reținut nici criticile de neconstituționalitate privind încălcarea dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil. În acest sens, s-a avut în vedere că, în cadrul procedurii insolvenței, creditorii pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor. În legătură cu acestea, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili procedura de judecată, iar situația specifică avută în vedere la reglementarea procedurii insolvenței a justificat instituirea unor norme de procedură speciale. Acest fapt nu înseamnă, însă, că nu se asigură o garanție efectivă drepturilor creditorilor.

Totodată s-a arătat că dreptul la acțiune al creditorilor, suspendat prin dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006, nu dispăre, el fiind conservat prin art. 40 din aceeași lege, care prevede, de asemenea, suspendarea curgerii termenelor de prescripție a acțiunilor la care se referă textul de lege criticat. Aceste termene încep să curgă din nou în cazul respingerii sau închiderii procedurii insolvenței în condițiile dispozițiilor legale referitoare la prescripția extinctivă, decăderea și calculul termenelor, potrivit procedurii comune.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că, în măsura în care reglementările deduse controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unei părți de imobil aflate în administrarea Ministerului Educației Naționale pentru Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microtehnologie — IMT București și pentru actualizarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unei părți de imobil aflate în administrarea Ministerului Educației Naționale, pentru Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microtehnologie — IMT București, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Trecerea în domeniul privat al statului se face pentru demolarea unei părți a imobilului prevăzut la alin. (1) și construirea unei noi clădiri pe aceeași amprentă, pentru realizarea obiectivului de investiție de tip POS-CCE, operațiunea 2.2.1, cu titlul „Centrul de Cercetare pentru Nanotehnologii Avansate pe bază de Carbon — CENASIC”, obiectiv contractat de către Institutul Național de Cercetare și Dezvoltare pentru Microtehnologie — IMT București, cu Contractul de finanțare nr. 254/28.09.2010, cod SMIS-CSNR-14040.

Art. 2. — Se actualizează anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu anexa nr. 2.

Art. 3. — După finalizarea construcției, imobilul va trece în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Educației Naționale pentru Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microtehnologie — IMT București.

Art. 4. — Ministerul Educației Naționale va actualiza în mod corespunzător datele de evidență cantitativ-valorică pentru Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microtehnologie — IMT București și va efectua modificarea corespunzătoare a anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în administrarea Ministerului Educației Naționale pentru Institutul Național
de Cercetare-Dezvoltare pentru Microtehnologie — IMT București, care trece din domeniul public al statului
în domeniul privat al acestuia

Nr. inv. MF	Cod de clasificare	Denumire	Descriere tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (în lei)	Situția juridică	
						Baza legală	În administrare/ În concesiune
1	8.29.06	Clădire	Corp clădire C5 (laborator), suprafață construită: 221 mp, regimul de înălțime: parter + etaj tehnic, Cartea funciară a orașului Voluntari nr. 21132 Număr cadastral 6306/1	Județul Ilfov, localitatea: orașul Voluntari, str. Erou lancu Nicolae nr. 126 A (fost 32 B)	32.358	Hotărârea Guvernului nr. 1.318/1996 și anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006	În administrarea Ministerului Educației Naționale (CUI 13729380) pentru Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microtehnologie — IMT București (CUI 1154, J23/986/2002)

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	13729380	MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
2. Ordonator secundar de credite		
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, institute naționale de cercetare-dezvoltare, care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat	RO 1154	INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE DEZVOLTARE PENTRU MICROTEHNOLOGIE IMT — BUCUREȘTI

Nr inv. MF	Cod de clasificare	Denumire	Date de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situția juridică		Situția juridică actuală concesiune/închiriat/dat cu titlu gratuit	Tipul bunului
			Descriere tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/ concesiune		
1	8.29.06	Clădire	Corp clădire C1, S+P+6E Suprafața construită = 296 mp Suprafața desfășurată = 3.357 mp Înălțime = 33,3 m Nr. CF 21133, nr. cadastral 6306/2 Corp clădire C2, S+P Suprafața construită = 516 mp Suprafața desfășurată = 1.208 mp Înălțime = 4 m Nr. CF 21133, nr. cadastral 6306/2 Corp clădire C3, S+P Suprafața construită = 735 mp Suprafața desfășurată = 1.435 mp Înălțime = 4 m Nr. CF 21133, nr. cadastral 6306/2 Corp clădire C4, P + etaj tehnic Suprafața construită = 1.636 mp Suprafața desfășurată = 1.636 mp Înălțime = 6 m Nr. CF 21133, nr. cadastral 6306/2		Țara: România Județul Ilfov Localitatea: Voluntari, str. Erou lancu Nicolae nr. 126A	1996	400.300 184.200 211.500 239.542	Hotărârea Guvernului nr. 1.318/1996	În administrare		Imobil

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea doamnei Floarea Șerban
din funcția de secretar de stat pentru armamente
la Ministerul Apărării Naționale**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Apărării Naționale prin Adresa nr. M 818 din 4 aprilie 2013,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11 și al art. 32 alin. (4) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Floarea Șerban se eliberează din funcția de secretar de stat pentru armamente la Ministerul Apărării Naționale.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 10 aprilie 2013.

Nr. 186.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului
nr. 111/2013 privind desemnarea reprezentanților Guvernului
României în cadrul Consiliului Național Tripartit
pentru Dialog Social**

Având în vedere propunerea Ministerului Sănătății, formulată prin Adresa nr. E.N. 1.280 din 4 aprilie 2013,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 76 lit. b) și art. 77 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Numărul curent 10 din anexa la Decizia prim-ministrului nr. 111/2013 privind desemnarea reprezentanților Guvernului României în cadrul Consiliului Național Tripartit pentru Dialog Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 12 februarie 2013, se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Instituția	Reprezentant
„10.	Ministerul Sănătății	Francisk Iulian Chiriac”

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 10 aprilie 2013.

Nr. 187.

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE**CUANTUMUL TOTAL**

**al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2012,
conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor
electorale — Partidul Popular Maghiar din Transilvania**

1. Cuantumul total al veniturilor din cotizații: 0 lei

2. Nu s-au înregistrat situații în care membrii de partid să fi plătit cotizații a căror valoare însumată să depășească 10 salarii de bază minime brute pe țară.

3. Lista persoanelor fizice sau juridice care au făcut donații a căror valoare însumată depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară:

Nr. crt.	Numele și prenumele/Denumirea donatorului	CNP/CUI	Cetățenia/ Naționalitatea	Valoarea — RON —	Felul	Data donației
1.	Sandor Jozsef	1430801312957	română	50.000,00	numerar	2012.08.14., 2012.01.27.
2.	Toró Tibor	1570911354827	română	26.500,00	numerar	2012.08.30., 2012.03.21.
3.	Taierling Johann	1790217354819	română	26.400,00	numerar	2012.08.21., 2012.02.20.
4.	Hupka Félix	1750801241122	română	26.000,00	numerar	2012.08.10., 2012.04.20.
5.	Filep Alexandru	1721009124048	română	25.000,00	numerar	2012.02.06., 2012.08.06.
6.	Gergely Balázs	1770112120905	română	25.000,00	numerar	2012.08.08., 2012.02.13.
7.	Kása Zsolt	1731015354746	română	25.000,00	numerar	2012.08.10., 2012.02.21.
8.	Sándor Krisztina	2800615080143	română	25.000,00	numerar	2012.09.07., 2012.03.12.
9.	Szócs Sándor Attila	1680827120733	română	25.000,00	numerar	2012.09.03., 2012.01.25.
10.	Tótszegi Stefánia	2860810125867	română	25.000,00	numerar	2012.08.06., 2012.01.04.
11.	Barcza Lehel	1760416304003	română	20.000,00	numerar	2012.08.01.
12.	Derzsi Sámuel	1601025140018	română	20.000,00	numerar	2012.08.24.
13.	Hégető László Levente	1420905301960	română	20.000,00	numerar	2012.08.17.
14.	Kasza András	1830508314006	română	20.000,00	numerar	2012.08.14.
15.	Király Melinda	2801211010375	română	20.000,00	numerar	2012.09.05.
16.	Laszlofi Csaba-Zsolt	1780815240033	română	20.000,00	numerar	2012.08.17.
17.	Magyar Károly-Márton	1770913300012	română	20.000,00	numerar	2012.08.17.
18.	Milac Daniel Mihai	1791123300016	română	20.000,00	numerar	2012.02.24.
19.	Moldvoy Ákos	1870224124604	română	20.000,00	numerar	2012.08.03.
20.	Soós Sándor-László	1800710125491	română	20.000,00	numerar	2012.09.04.
21.	Szaniszló József	1551027240098	română	20.000,00	numerar	2012.09.04.
22.	Varga Béla	1690717302052	română	20.000,00	numerar	2012.01.30., 2012.02.17., 2012.02.29., 2012.03.16
23.	Maurer Robert-Csaba	1720528300016	română	10.000,00	numerar	2012.01.30., 2012.03.02.
24.	Endreffy Ludovic Toma Ivan	1431023020023	română	9.558,40	servicii și numerar	2012.05.16., 2012.08.13.
25.	Unic Spot RO — S.R.L., bd. George Moroianu nr. 16, Săcele, județul Brașov	RO 13753590	română	15.000,00	numerar	2012.04.03., 2012.04.25.
26.	Agyagási Ernő	1560124054651	română	7.011,00	servicii și numerar	2012.08.17., 2012.03.20., 2012.05.07.

4. Suma totală a donațiilor confidențiale: 210.150 lei

5. Nu s-au înregistrat donații primite de la organizații politice internaționale la care partidul politic este afiliat sau de la partide politice ori formațiuni politice aflate în relații de colaborare politică.

6. Cuantumul total al veniturilor din alte surse: 4.045 lei

7. Cuantumul total al sumelor aduse ca aport financiar de o formațiune nepolitică asociată cu EMNP-PPMT: 0 lei

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

